Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8999
Copyright: Melk, Benediktinerstift

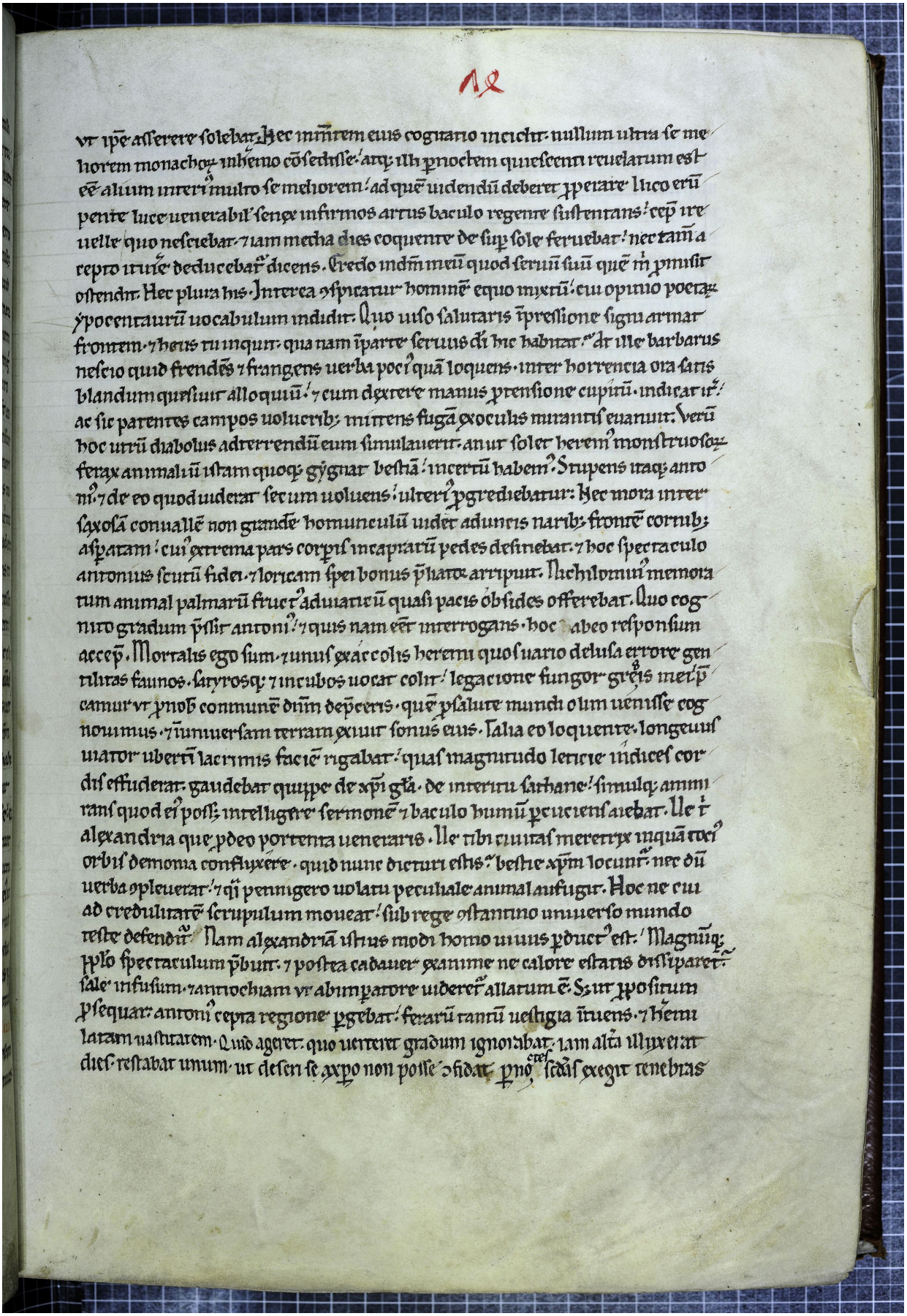

12

vt ipe asserere solebat. Hec in mente eius cogitatio incidit. nullum ultra se me
liorem monachorum inuenio consecutus esse. atque illa proxima quiescenti reuelatum est
esse alium interiorem multo se meliorem. ad quem uidendum deberet properare. Nico erum
pente luce uenerabilis senex infirmos artus baculo regente sustentans. cepit ire
uelle quo nesciebat. iam mecha dies coquente de sup sole feruebat. nec tam a
repto itinere deducebat dicens. Credo domino meo quod seruum suum quem in primis
ostendit. Hec plura his. Interea ysiratur hominem equo imperitum. cui optimo poeta
ypocentaurum uocabulum indidit. Quo uiso salutaris impressione signum armat
frontem. habens tu inquit. qua nam in parte seruus dei hic habitat. at ille barbarus
nescio quid strendens. frangens uerba poeta quam loquens. inter horrencia ora fans
blandum quesiuit alloquium. cum dextere manus prensione cupitum. indicat ut.
ac sic patentes campos uoluerit. mirans fugam oculis mutantis euanuit. Verum
hoc uitium diabolus adterrendum eum simulauerit. an ut solet herem monstruosorum
ferax animalium istam quoque gygnat bestia. incertum habemus. Stupens itaque anto
nius. de eo quod uiderat secum uoluens. ulterius progrediebatur. Hec mora inter
saxosa conuallem non grande hominculum uidet adunctis naribus fronte corrugata
asperam. cui extrema pars corporis in capratum pedes desinebat. hoc spectaculo
antonius scutum fidei. loricam spei bonus pariter arripuit. Nichilominus memora
tum animal palmarum fructus aduiatricum quasi pacis obsides offerebat. Quo cog
nito gradum pressit antonius. quis nam esset interrogans. hoc habeo responsum
accepit. Mortalis ego sum. unus exacolis heremi quos uario delusa errore gen
tilitas faunos. satyrosque incubos uocat colit. legacione fungor. gregis meis pe
camur ut nobis communem dominum depreceris. quem saluator mundi olim uenisse cog
nouimus. in uniuersam terram exiuit sonus eius. Talia eo loquente. longeuus
uiator uberem lacrimis faciem rigabat. quas magnitudo letitie indices cor
dis effuderat. gaudebat quippe de xpi gratia. de interitu satanae. simulque admi
rans quod ei posset intelligere sermonem. baculo humum percutiens aiebat. Ue tibi
alexandria que podeo portenta uenerans. Ue tibi ciuitas meretrix in qua tot
orbis demonia confluxere. quid nunc dicturi estis. bestie xpm locutum. nec dum
uerba opleuerat. qui pennigero uolatu pecuniale animal aufugit. Hoc ne cui
ad credulitatem scrupulum moueat. sub rege ostantino uniuerso mundo
teste defendum. Nam alexandria istius modi homo unus producta est. Magnum
ipso spectaculum publicum. postea cadauer exanime ne calore estatis dissiparet.
sale infusum. antiochiam ut abim patrore uideret allatum est. Sic ipsum
prosequar. antonii cepta regione progrediebat. ferarum tantum uestigia intuens. habens
latam uastitatem. Quid ageret. quo iteret gradum ignorabat. iam alta illuxerat
dies. restabat unum. ut desen se xpo non posse ostendat. pnoctem sedulus exegit tenebras